त्रय॑स्त्रिꣳशद्वै दे॒वता॑ः । दे॒वता॑ए॒वाव॑रुन्धते । ये वा-
इ॒तः परा॑ञ्चꣳ संवत्स॒रमु॑पय॒न्ति॑ । न हैन॒न्ते स्व॒स्ति सम॑-
श्नुवते । अ॒थ ये॑ऽमुतो॒ऽर्वाञ्चमुप॒यन्ति॑ । ते हैनꣳ स्व॒स्ति स-
म॑श्नुवते । ए॒तद्वा अ॒मुतो॒ऽर्वाञ्च॒मु॒प॑यन्ति । यदे॒वं । योह॒ खलु॒
वाव प्र॒जाप॑तिः । स उ॑ वे॒वेन्द्रः॑ । तदु॑ दे॒वेभ्यो॒नय॑न्ति ॥ ५ ॥

का॒र्या॑वि॒राड्गृह्यन्ते॒ पव॑माने भव॒तीन्द्र॒एक॑ञ्च ॥
अनु० २ ॥

तृतीयोऽनुवाकः ।

सन्त॑ति॒र्वाए॒ते ग्रहा॑ः । यत्पर॑ः सामानः । वि॒षू॒चीं
दि॑वा की॒र्त्यं॑ । यथा॒ शाला॑यै॒ पक्ष॑सी । ए॒वꣳ संवत्स॒रस्य॒
पक्ष॑सी । यदे॒तेन गृ॒ह्येरन् । विषू॑ची संवत्स॒रस्य॒ पक्ष-
सी॒ व्यव॑स्रꣳसेयातां । आर्ति॒मार्छे॑युः । यदे॒ते गृ॒ह्यन्ते॑ ।
यथा॒ शाला॑यै॒ पक्ष॑सी मध्य॒मं व॒ꣳशम॒भिस॑मा॒यच्छ॑ति ॥ १ ॥

ए॒वꣳ सं॑वत्स॒रस्य॒ पक्ष॑सी दिवाकी॒र्त्य॑म॒भिसन्त॑न्वन्ति ।
नार्त्ति॒मार्छ॑न्ति । ए॒क॒वि॒ꣳशमह॑र्भवति । शु॒क्राग्रा॒ग्रहा॑-
गृह्यन्ते । प्रत्युत्त॑ब्ध्यै सय॒त्वाय॑ । सौ॒र्य॑ए॒तदह॑ः प॒शुरा-
ल॑भ्यते । सौ॒र्यो॑ऽतिग्रा॒ह्यो॑गृह्यते । अह॑रे॒व रू॒पेण॒ सम॑-
र्धयन्ति । अथो॒अह्न॑ए॒वैष ब॒लिर्ह्रि॑यते । स॒प्तैतदह॑र-
तिग्रा॒ह्या॑गृह्यन्ते ॥ २ ॥